



***Qurban Bayramov,  
tənqidçi-ədəbiyyatşunas***

(əvvəli ötən saylarımızda)

Biz şairin poetikasında onun fərqli və fərdi intonasiyasının, orjinal poetik obrazlarının və şeir formlarına sərbəst münasibəti, forma biçimlərinin ardıcıl şəkildə, fərdi üslub seviyyəsində, öz poetik stemində aşkarlandığını görürük və bunları ara-sıra izlədik... Əbülfətin şeirlərinin mayası tamamilə özünükündür, gəlmə və yad deyil... Belə demək mümkünsə, Əbülfər müasir şeirimizə fərqli bir poetik üslub getirmişdir...

Onun yaradıcılığının bu cəhətinin filosofsayağı düşüncə sahibi olan tənqidçi Rüstəm Kamal belə ifade edir: "Poetik sistem poetik jəstlərin sabit sistemidir. Poetik sistem insanın tikib yaşadığı ev kimidir - öz evinə elə öyrəşir ki, başqa yerdə qala bilmir, dəriixir. Poetik sistem də belədir - öyrəsirsən - dəbdə olan, tez-tez dəyişən cərəyanlara, üslublara fikir versən də, yenə də öz "evinə" - öz sisteminə qayıdır-sən. Bu, şair şəxsiyyətinin bütövüyünü göstərir. Ə.Mədətoğlu öz sistemini qurmuş və mənimsemmiş şairlerimizdəndir.

Ə.Mədətoğlunun "Məni" o qədər zərifdir və güclüdür ki, süni, psevopatriotik "biz" yoxdur. Hər yerdə yalnız özüdür, yalnız "mən" - dir. Şairin təbəti elədir ki, sözləri qətiyyən incitmır. Sanki hər söz, hər qa-

# Əbülfət Mədətoğlu - poeportretdən fragmentlər və yaxud, istəkləri çin olmayan, kədərlə ovsunlanmış şair...

fiyə şeirdə öz yerini tanır, bilir Əbülfət sözlərlə çox ince davranır. ... Onun poetik yaddaşı emosional portret yaratmaq gücündədir. Jest-mimika detalları duyğulu, səmimi təqdim olunur."

Olduqca dürüst və mükəmməl tənqidçi müşahidəsidir...

Bu yaxınlarda "Tərəqqi" medallına layiq görülmüş, aramsız məhsuldar tənqidçi Vəqif Yusifli (fürsətdən istifadə edərək onu medal almazı münasibətile təbrik edirəm) "Bu Əbülfət Mədətoğludur" (2014) məqaləsində yazır: "Əbülfətin şair kimliyi onun özünəməxsusluğundan bilinir. Kimsəyə bənzəmir o və elə bilirəm ki, ona bənzəmək də çətindir.

Onun şeirlərində hansısa ustادın poeziyasından sözülüb gələn sel-suya rast gəlməzsən. Düşüməzsən ki, bu şeirlər kiminə səsinin səsidir. Kimsə onun şeirlərinə irad tuta bilər, bu şeirlərdəki ovqata, səsə, rənge alışmaya da bilər. Amma nə yazırsa, özünü yazır."

Bu da doğru-düzgün müşahidədir. O da, hamı müraciət etdiyi mövzulara müraciət edir - məhəbbət, nifrat, vəfa, xəyanət, etibar, satqınlıq, mərdlik, yaltaqlıq, haqq, şər - bir sözlə, insan həyatının ağlı-qaralı günləri, gerçəyin təzadları onun da şeir aləminin mövzu parametrləridir, amma bu parametrləri özü çizir, özü təyin edir, özü yozur, özünü yazır...

Məqaləmi onun ürək dostu, məslək dostu, həmişə Azərbaycanın xalq yəzicisi hesab etdiyim (Mənim də, könlümün öz fərnini var!!) Aqil Abbasın sözləri ilə yekunlaşdırmaq istəyirəm: "Dünyada

nə varsa hamısı hər gün qocalır. Təbiət də, Ay da, Güneş də, planetimizin özü də, insanlar da. ... Bəli, dünyada hər şey qocalır, hətta sonra yox olub da gedir. Təkçə Sözdən savayı. Söz nəinki qocalmır, hətta

Zaman atdan salsa belə,  
Sarı simdə çalsala belə,  
Kül altında qalsa belə,  
Qorumdan söz göyərəcək!

Unutmayın təki məni,  
Ortalığa çəkin məni,  
Bu torpağa əkin məni,  
Gorumdan söz göyərəcək!

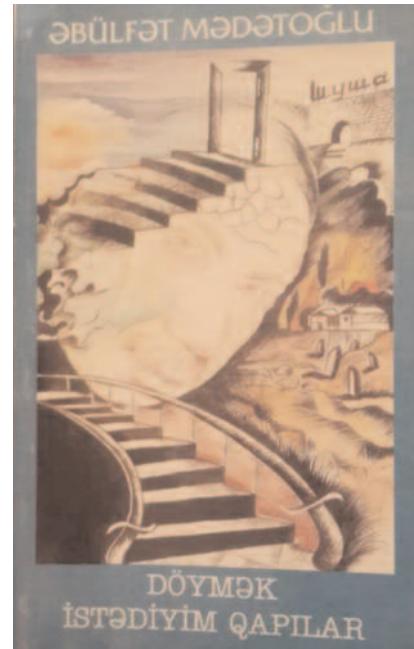
Lap təzə şeirlərinin birində Əbülfət inadkarlıqla və özünə, sözünə inamlı deyir:

Ürək dindikcə - hər gün  
Sənə şeir yazacam...  
Özü də sənlə bağlı -  
hər nə deyir - yazacam!..

...And yerim olan gülüm,  
Küsmə , başına dönüm!  
İçimdən hər gün ölüm -  
məni yeyir, yazacam!..

Bu, Əbülfətin mənə rast olan axarıcı "Bir qadına ... və hamiya" silsiləsindən olan "Yazacam" şeiridir ( 21.11.2018. saat 08:14-da yayımlanıb), yəni istedadlı yazıçı-publisist Mahir Qabiloglu'nun təbirince "Təndirdən təzə çıxıb", adamın könlün, elin-dilin yandırır... Əbülfət "And yeri olan" sevgilisinə müraciətən yazır: "İçimdən hər gün ölüm məni yeyir , yazacam!.." Bu misralar ölümə meydən oxumaqdır! Məhəbbəti, eşqi olan kəs ölməz! Bu hissələri şeirə çevirən şair isə ölməzliyə qovuşar!! Ölməzliyin və 60 yaşın mübarək, Əbülfət Mədətoğlu!!

21.11.2018 - 21.12.2018.



hər gün gəncləşir, cavanlaşır. Homerdən tutmuş üzü bəri. Nizamidən, Firdovsidən, Nəsimidən, Füzulidən tutmuş üzü bəri. Şah İsmayıldan, Vaqifdən, Mövlənadan, Yunus Əmrədən, Nazim Hikmətdən tutmuş üzü bəri." Sözü qocalmağa qoymayan çoxlarının adını sadaları Aqil Abbas, onlardan birinin də adını çəkir: "Əbülfət Mədətoğlu qoymur qocala Söz!.."

Ona görə də, onun ürəyindən, qələmindən həmişə "SÖZ" göyərir və göyərəcək də: